

РЕШЕНИЕ

№ 7147

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9823** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 23. 08. 2021 г. по НАХД № 2839 / 2020 г., Софийски районен съд, НО, 1 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-006507 / 06. 02. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда С.“, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда С.“, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не изпраща представител.

Ответникът, чрез писмен отговор на касационната жалба и допълнително представена писмена молба с изложени съображения по същество, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разносните по делото

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетелите Й., И., Б. и И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция, не са представени нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти:

При извършена последваща проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С., за спазване на трудовото законодателство, при която е установено, че [фирма], [населено място], в качеството му на работодател, не е изпълнил даденото на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 от КТ, с протокол за извършена проверка от 10. 10. 2019 г. предписание под № 4, да изплати уговореното и начислено за месец юни 2019 г. трудово възнаграждение на В. Б. М.. Сроктът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 05. 11. 2019 г.

На 11. 12. 2019 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на [фирма], [населено място], в качеството му на работодател, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Въпреки това СРС е отменил издаденото НП, тъй като е приел, че не е безспорно установено извършеното нарушение, както и че е налице по-благоприятен закон.

Настоящата касационна инстанция намира така изложените доводи от СРС, въз основа на които е отменено процесното НП, за неправилни.

Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

На основание чл. чл. 404, ал. 1, т.1 от КТ, За предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки: - да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

Действително разпоредбата на чл. 415 от КТ, е изменена, ДВ, бр. 107 от 2020 г., но не е отпаднала отговорността на работодателя, тъй като същият носи отговорност за неизпълнение на ПАМ, каквито съобразно нормата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ представляват задължителните предписания.

В същото време са неоснователни и другите доводи изложени от районния съд, че

дружеството се е опитало да изпълни дадените предписания, но това не е станало по негова вина.

Видно е, че предписанията са дадени след извършена проверка на 10. 10. 2019 г., като от страна на дружеството е изпратена покана за доброволно изпълнение от 03. 10. 2019 г. и нотариална покана за доброволно изпълнение от 23. 10. 2019 г., за които има данни за получаването на работника, но същите не касаят заплащането на трудовото възнаграждение, а се отнасят за претенции към самият работник. Наличните покани за получаването на трудовите възнаграждения от 26. 09. 2019 г. и от 01. 11. 2019 г. няма данни да са получени от работника, поради което не може да се приеме, че дружеството се е постарало да изплати възнагражденията.

В същото време, видно от показанията на самия В. Б., дадени като свидетел пред СРС, същият потвърждава че не е получил трудовите си възнаграждения за определени месеци, поради което е подал жалба в Инспекцията по труда. Свидетелят сочи, че трудовите възнаграждения е получил едва декември месец 2019 г. след сключено споразумение с работодателя. Факта, че от страна на дружеството не са изпълнени дадените предписания се потвърждава и от представените ведомости за заплатите, в които липсва подпис на Б., за получаването им.

Освен това, дори и да не е открил работника, работодателят е имал възможността, уредена в чл. 97, ал. 1 от ЗЗД, да вложи парите по сметка на лицето.

С изтичане срока за изпълнение на дадените предписания, възниква отговорността на техния адресат, поради което след тази дата нарушението е извършено.

При това положение, районния съд неправилно е констатирал, че възнаграждението не е изплатено по обективни причини, а от друга страна няма и доказателства, че дадените предписания са били оспорени по реда на чл. 405 от КТ, поради което същите са влезли в сила и са задължителни за изпълнение.

Предвид изложеното, следва да се отмени оспореното решение и доколкото делото е изяснено от фактическа страна, да се постанови решение по съществото на спора, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. В същото време, касационната инстанция намира, че размера на наложената имуществена санкция е завишен, поради което същата следва да се намали до предвидения в закона минимум. Факта, че дружеството не е изпълнило предписанията да заплати трудовото възнаграждение и за други месеци, е санкционирано чрез издаването на други НП-та, но не може да служи като утежняващо отговорността обстоятелство.

Разноски от страна на касатора не се претендират, поради което и не се присъждат. На ответника по касация разноски не се дължат, поради отмяна на решението и потвърждаване на издаденото НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 23. 08. 2021 г. по НАХД № 2839 / 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 1-ви състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-006507 / 06. 02. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда С.“, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от

Кодекса на труда, му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв., като определя размера на имуществената санкция на 1500 лева. РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.